

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ 2024-2025

Κατεύθυνση: Ιστορία Δικαίου

**Μάθημα: Θεσμοί Ιδιωτικού/Δημοσίου Δικαίου στη Μεταβυζαντινή
Περίοδο**

Ημερομηνία: 7/3/2025

I. ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

1) *Parisinus gr. 2509*, Σάθας MB τ. 6, αρ. 1

σ. 608¹⁶⁻²⁵: «Περὶ δὲ τοῦ κοινοῦ τῶν ἀνθρώπων φθορέως, θανάτου φαμέν, εἰ μὲν συμβῇ προτελευτῆσαι τὴν μελλομνήστορα καὶ θυγατέρα ἡμῶν τήνδε ἄπαιδα καὶ ἀδιάθετον, ὀφείλει ἀποκερδαίνειν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς τὸ κραββατοστρώσιον αὐτῆς χάριν λεγάτου αὐτοῦ, ἢ δὲ λοιπὴ ἅπασα προῖξ ἀντιστραφήσεται πρὸς τοὺς ἐξ ἀδιαθέτου φυσικοὺς αὐτῆς κληρονόμους. Εἰδ' ἴσως, οἷα τὰ τοῦ θεοῦ κρίματα, ὁ ἀνὴρ αὐτῆς προτελευτῆσαι ἄπαις καὶ ἀδιάθετος, ἵνα λαμβάνῃ ἢ θυγάτηρ ἡμῶν καὶ σύμβιος αὐτοῦ, τὴν μὲν προῖκα αὐτῆς σώαν καὶ ἀνελλιπῇ, χάριν ὑποβολοθεωρέτρων αὐτῆς, τὸ τρίτον τῆς ἀδελφικῆς αὐτοῦ μερίδος».

2) *Vat. gr. 867, Formulari notarili inediti dell' età bizantina*, αρ. 3

σ. 341²²⁻²⁷: «...εἰ μὲν συμβῇ προτελευτῆσαι μετὰ τὸ χωρισθῆναι (sic) ἢ μελλονύ(μφη) ἄτεκνος καὶ ἀδιάθετος, ἀντιστρέφονται τὰ αὐτῆς πράγματα τῆς προικὸς πρὸς τοὺς ἐξ ἀδιαθέτως κληρονόμους αὐτῆς. τὸ δὲ **κραββατοστρώσιον ἵνα κατέχεται παρὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς χάριν λεγάτου**: εἰ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς συμβῇ προτελευτῆσαι, ἵνα **κληρονομεῖ αὐτοῦ ἢ σύμβιος ἐκ τῆς αὐτοῦ μερίδος τὰ κατὰ νόμον καὶ τὸ πραββατοστρώσιον** (sic) ὡς τὸ ὑπόβουλον αὐτ(οῦ)».

3) ΜΠΤ 604 101 verso ad. H. 4.1.11 καὶ H.4.1.12 (14^{ος} αἰώνας)

Ἐὰν προβῇ συνοικέσιον ἐπὶ **σταυρικῶν καὶ μόνων δεσμῶν** καὶ μετὰ χρόνον τελευτήσῃ ἢ γυνὴ καὶ ζητεῖ ὁ μνηστευσάμενος αὐτὴν κληρονομεῖσαι ἐκ τῶν

πραγμάτων ἐκείνοις [sic] τινά, προφασιζόμενος ὅτι συνῆλθεν αὐτῇ κατὰ νόμους ὡς γυναικί· καὶ ὅτι συνώκει αὐτῷ ἐπὶ χρόνοις, ἐκείνῳ καὶ μόνῳ κληρονομήσει, ὅσα κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ σταυρικοῦ δεσμοῦ δέδωκας πρὸς αὐτὸν **χάριν φιλοτιμίας** οἱ πενθερεῖς, αὐτ(ά) καὶ πλέον τούτων οὐδέν· ὁμοίως ὀφείλουσι καὶ οἱ γονεῖς τῆς ἀποικομένης ἀποκερδαίνειν τὰ τε **θεώρητρα**, τὰ δοθέντα ἐκείνη κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ σταυρικοῦ δεσμοῦ· ἔτι τὲ καὶ τὴν προῖκα πᾶσαν ἀμείωτόν τε καὶ ἀκολόβωτον. εἰ δέ τις εἶπει [sic] ὅτι ὠφείλεν ἀποκερδαίνειν τὸν ἄνδρα **κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν εἰς τὰ τοιαῦτα συνήθειαν**, τό τε **κρεβατοστρώσιον** καὶ ἕτερα τινά, ἐκεῖνο λέγομεν, ὅτι εἰ μὲν ἔφθανε γενέσθαι **τελείαν ἱερολογίαν** ἐπὶ τῷ τοιούτῳ συνοικεσίῳ, εἶχεν ἂν λόγον περὶ τούτου τι λέγων. ἐπεὶ δὲ οὐ προέβη ἱερολογία, οὐδὲ γάμος ἦν ἔννομος, ὁ προβάς, ἐπὶ τοῖς τοιούτοις δεσμοῖς, καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲ ἀποκερδαίνειν τί ὀφείλ(ει) τὸν ἄνδρα ἐκ τῶν τῆς προικός· οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ ὅσας ἔφθασεν **ἐπικαρπίας λαβεῖν** ἀπὸ τῶν προικιμαίων <πρα>γμάτων, ὀφείλ(ει) καὶ ταύτας ἀντιστρέψαι, ὡς πρὸ τοῦ **τελείου γάμου**, ταύτας λαβεῖν.

II. ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ

4) ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ ΛΕΟΝΤΟΠΟΛΕΩΣ, «Πατριαρχικά Γράμματα», Εκκλησιαστικός Φάρος 6 (1910), αρ. 3, 36³⁻¹⁴ (ἔτος 1683) [Αρκαδία]:

«Ὁ παπᾶ Ἀναστάσης ἀνέφερεν ἡμῖν, ὅτι ἀποθανούσης τῆς θυγατρὸς Παγώνας ἄπαιδος, ὁ ἀπόγαμβρος αὐτοῦ παπᾶ Γεώργιος Μενίγος, ἄπειρος ὢν τῶν ἐκκλησιαστικῶν κρίσεων, ἰδιοποιεῖται πάντα τὰ πράγματα τῆς θανούσης αὐτοῦ πρεσβυτέρας, καὶ ἀδικεῖ τοῦτον, πατέρα ἐκείνης ὄντα. Τούτου χάριν γράφομεν καὶ ἀποφαινόμεθα μετὰ τῆς περὶ ἡμᾶς ἱερᾶς, καὶ τὰ ἐξῆς, ἵνα, ὁ μὲν **πατήρ τῆς θανούσης λάβῃ τὴν προῖκα τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ** τὴν εὐρισκομένην, ὅποια ἂν ᾧσι πράγματα, ὁ δὲ **ἀνὴρ ἐκείνης παπᾶ Γεώργιος κερδίσῃ ἐκ τῆς προικός τὸ πρῶτον κρεβατοστρώσιον μόνον, καὶ οὐδὲν ἄλλον, κἂν δευτέρα συνοικήσῃ γυναικί, κἂν μή**· καὶ ὅσας δέδωκεν αὐτῇ πρὸ γάμου καὶ μετὰ γάμον δωρεάς, καὶ ἤδη εὐρίσκονται, λάβῃ».

5) ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ ΛΕΟΝΤΟΠΟΛΕΩΣ, «Πατριαρχικά Γράμματα», Εκκλησιαστικός Φάρος 6 (1910), αρ. 1, 33⁷⁻³⁴²⁶ (ἔτος 1733):

«Ἐρώτατε Μητροπολίτα Βερροίας καὶ Ναούσης, ὑπέρτιμε καὶ ἑξαρχε Θετταλίας, ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὴ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύρ Ἰωακείμ, χάρις εἴη σου τῇ ἱερότητι, καὶ εἰρήνῃ ἀπὸ Θεοῦ. Γνωστὸν ἔστω τῇ ἀρχιερωσύνῃ σου, ὡς ὁ **Χατζῆ Χρήστος** Θεσσαλονικεὺς ἀνέφερεν ἡμῖν, ὅτι τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ **Θωμάκως** ὀνόματι ὑπανδρευθείσης αὐτόθι ἐν τῇ **Βερροίᾳ** μετὰ τοῦ Ἰωάννου τοῦ Θωμᾶ, καὶ πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ χρόνου τελευτησάσης **ἄπαιδος**,

ἔμεινε κληρονόμος τῆς περιουσίας ἐκείνης ὁ ῥηθεὶς πατήρ αὐτῆς **Χατζῆ Χρήστος**, ὅστις ἐζήτησε καὶ ἔλαβεν ἤδη Γράμμα ἡμέτερον πατριαρχικὸν συνοδικόν, ἀποφαινόμενον τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ δικαίου αὐτοῦ **κατὰ τὰς νομικὰς διατάξεις**, καὶ κατὰ τὴν αὐτόθι ἐν τῇ **πολιτείᾳ Βερροίας** **σωζομένην καὶ ἐνεργουμένην τοπικὴν συνήθειαν**, τουτέστι νὰ ἐπαναλάβῃ ὀπίσω ἅπασαν τὴν ἦν ἐπροικοδοτήσατο τῇ ῥηθείσῃ θυγατρὶ αὐτοῦ **Θωμάκῳ διατετιμημένην προῖκα**, καθ' ἣν διατίμησιν ἐπιδέδωκεν αὐτήν, τοῦ ῥηθέντος γαμβροῦ αὐτοῦ **Ἰωάννου μηδὲν ἄλλο παρακερδαίνοντος καὶ κρατοῦντος ἐκ τῆς αὐτῆς προικός, ὅτι μὴ μόνον τὸ πρῶτον κραββατοστρώσιον**· τὰ δὲ κοινῶς λεγόμενα θεώρητρα καὶ ἐν τῷ γάμῳ χαρίσματα, ἔχωσι διαμερισθῆναι ἐξίσου εἰς δύο καὶ ἴσα μέρη, καὶ λαβεῖν ἑκάτερον τούτων, τὸν τε Χατζῆ Χρήστον, καὶ τὸν Ἰωάννην· αἱ δὲ πρὸ γάμου καὶ μετὰ γάμον δωρεαί, ὡσὰν ὅπου συναριθμοῦνται εἰς τὴν προῖκα, ἀνήκουσι τῷ ῥηθέντι πατρὶ καὶ κληρονόμῳ τῆς Θωμάκῳ· τὰ δὲ εἰς ἰατροὺς δαπανήματα μέχρι τῆς τελευτῆς τῆς Θωμάκῳ, ἔχει νὰ ἀπολογηθῇ ἐξ ιδίων ὁ ῥηθεὶς ἀνὴρ αὐτῆς Ἰωάννης. Λοιπὸν τὸ ῥηθὲν συνοδικὸν ἡμῶν Γράμμα περιέχον τὰς ῥηθείσας ἐκκλησιαστικὰς διατάξεις περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, καὶ ἀποφαινόμενον διευθετηθῆναι αὐτὰς **καὶ κατὰ τὴν αὐτόθι τῆς πολιτείας Βερροίας τοπικὴν συνήθειαν**, ἐρχόμενον εἰς τὰ αὐτόθι ἢ ἀρχιερωσύνη σου θέλεις τὸ ἐνεργῆσαι, **καὶ ἀκολουθῶν ταῖς νομίμοις διατάξεσι, καὶ τῇ τοπικῇ συνηθείᾳ...**»

6) Μ. ΓΕΔΕΩΝ, «Κανονικὴ Διάταξις», *Εκκλησιαστικὴ Αλήθεια* 35 (1911), 245¹⁻²¹ (ἔτος 1716-1733) [Μήλος καὶ Κίμωλος]:

«Ὁ Γεώργιος Ντανασῆς ἀνέφερεν ἡμῖν, ὡς εἶχε τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, **Τωμαζίναν** ὀνόματι, ὑπανδρευμένην μετὰ τοῦ **Νικολάου Κυριάκου**, ἣτις ἀπέθανεν ἄτεκνος, καὶ ἔμεινεν οὗτος ὁ πατήρ κληρονόμος ἐκείνης, ὅστις ἔχει ὑποψίαν κατ' ἐκείνου τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς (...), καὶ γράφοντες ἀποφαινόμεθα συνοδικῶς (...), ἵνα ὁ διαληφθεὶς **Νικολὸς Κυριάκος** λαβὼν τὰς παρ' αὐτοῦ πρὸς τὴν θανοῦσαν γυναῖκα αὐτοῦ **Τομαζίναν** πρὸ γάμου καὶ μετὰ γάμον δωρεὰς, **καὶ τὸ πρῶτον κραββατοστρώσιον ἐκ τῆς προικός ἐκείνης**, τὰ ἐπίλοιπα πάντα ἐκείνης προικιμαῖα πράγματα καὶ ὑπάρχοντα ἐπιστρέψῃ καὶ ἀποδῶ πρὸς τὸν πατέρα ἐκείνης **Γεώργιον Ντανασῆν**, ἐάν γε, δηλαδή, θελήσῃ καὶ αὐθις ὑπανδρευθῆναι· εἰ δέ γε φυλάξῃ χρεῖαν παντελῇ εἰς τὸ ἐξῆς καὶ οὐ θελήσῃ λαβεῖν αὐθις ἄλλην γυναῖκα, λάβῃ καὶ μερίδιον περιουσίας ἀπὸ τῆς περιουσίας ἐκείνης τῆς γυναικὸς αὐτοῦ πρὸς ταῖς πρὸ γάμου καὶ μετὰ γάμον δωρεαῖς».

III. ΝΟΜΙΚΕΣ ΣΥΛΛΟΓΕΣ

7) *Νομοκάνων Μαλαξοῦ* (ἔτος 1562/1563)

Κεφάλαιον ΦΜΘ'. Περὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ἐὰν χηρεύσουν καὶ ἀφήσουν παιδὶ καὶ μετὰ ταῦτα

ἀποθάνη καὶ τὸ παιδί. Ἡ καὶ ἐὰν δὲν κάμουν, καὶ ἀποθάνη ἢ ἄνδρας ἢ ἡ γυναῖκα χωρὶς παιδί, πῶς νὰ ἡμοιρασθῶν τὰ ρούχα αὐτῶν.

& 3. [έτος 1586] Ἡ ἄνωθεν ὑπόθεσις οὕτως κρίνεται τὴν σήμερον παρὰ τοῦ κοινου δεσπότου τοῦ παναγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου καὶ παρὰ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς αὐτοῦ Συνόδου: ὅτι, εἰ μὲν καὶ ἡ γυναῖκα, μετὰ τὸν θάνατον αὐτῆς, ἀφήσῃ παιδί καὶ τὸ παιδί ἀποθάνῃ κατόπιν, εἰς καιρὸν ὀλίγον, κληρονομεῖ ὁ πατήρ τοῦ παιδίου τὸ τρίτον τῆς προικὸς, κατὰ τὴν ἄνωθεν Νεαρὰν τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου. Ἡ δὲ γυναῖκα, ἐὰν ἀποθάνῃ χωρὶς παιδί, δὲν πέρνει ὁ ἄνδρας ἀπὸ τὴν προῖκα τῆς γυναικὸς του, πλήν τὸ κρεβατοστρώσιον, ἀπὸ διακρίσεως καὶ τὰς προγαμιαίας δωρεάς, ὅπου ἔδωκε τῆς γυναικὸς αὐτοῦ· καὶ τοῦτο κατὰ συνήθειαν. Ὅμοίως καὶ οἱ κληρονόμοι λαμβάνουν ἀπὸ τὸν ἄνδρα τὰς προγαμιαίας δωρεάς, ὅπου ἔδωκαν αὐτοῦ καὶ μένουσι τὰ μέρη ἀζήμια.

τοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τὴν ἀπόφασιν. Ἡ ἄνωθεν ἀπόφασις τὴν σήμερον παρὰ τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Κωνσταντίνου Πόλεως τοῦ ἀγιωτάτου καὶ παρὰ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς αὐτοῦ συνόδου οὕτως κρίνεται, ὅτι ἂν μὲν καὶ ἡ γυνὴ μετὰ τὸν θάνατον αὐτῆς ἀφήσῃ παιδί, καὶ τὸ παιδί ἀποθάνῃ κατόπιν ὀλίγον καιρὸν, κληρονομεῖ ὁ πατέρας τοῦ παιδίου τὸ τρίτον τῆς προικὸς κατὰ τὴν ἄνωθεν ἀπόφασιν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, καὶ νεαρὰς τοῦ βασιλέως κυρ Ἀνδρονίκου, ἂν δὲ γυναῖκα ἀποθάνῃ χωρὶς παιδί, δὲν ἐπαίρνει ὁ ἄνδρας ἀπὸ τὴν προῖκαν τῆς γυναικὸς οὐδὲν προῖμα, πλήν τὸ κρεβατοστρώσιον ἀπὸ διακρίσεως καὶ τὰς προγαμιαίας δωρεάς, ὅπου ἔδωκεν τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, τοῦτο κατὰ συνήθειαν, ὁμοίως καὶ οἱ κληρονόμοι τῆς γυναικὸς ἐπαίρνουν ἀπὸ τὸν ἄνδρα, τὰς προγαμιαίας δωρεάς ὅπου ἔδωκαν αὐτοῦ, καὶ μένουσι καὶ τὰ δύο μέρη ἀζήμια.

8) Βακτηρία Αρχιερέων (έτος 1645)

Περὶ ἀποθανόντος ἀνδρὸς ἢ γυναικὸς, καὶ ἀφήσῃ παιδί, καὶ τὸ παιδί ἀπεθάνῃ κατόπιν σιμά. Κεφάλαιον ρκ'. Ὅρα καὶ

9) Νομικόν Συνταγμάτιον του Υψηλάντου, έκδ. Π. Ζέπου (έτος 1780), 21. Περί τριμοιρίας παρ. 3 εδ. γ'. σ. 192

«Ἡ στειρὰ γυνὴ μετὰ θάνατον τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς νὰ λαμβάνῃ τὴν προῖκα αὐτῆς σώαν, ἂν ἴσως καὶ εἶναι ξετιμημένη, εἰ δὲ καὶ δὲν εἶναι ξετιμημένη εἰς τὸν νενομισμένον καιρόν, νὰ τὴν λαμβάνῃ, ὡς εὐρεθῇ, λαμβάνουσα καὶ τὴν προγαμιαίαν αὐτῆς δωρεάν, ὅταν δὲν εἶναι χρέος τοῦ ἀνδρὸς τῆς πρὸ τῶν γάμων, οὐ μὴν δὲ καὶ μετὰ τοὺς γάμους γεγονός, λαμβάνουσα καὶ τὰ θεώρητρα ἀντὶ τριμοίρου. Θεώρητρα δὲ λέγονται τὰ δοθέντα εἰς αὐτὴν παρὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς κατὰ τὴν δευτέραν ἡμέραν τοῦ γάμου. Ὅμοίως καὶ ὁ ἀνὴρ ἀντὶ τοῦ τριμοίρου νὰ λαμβάνῃ τὸ κρεβατοστρώσιον καὶ τὸ ἄλογον ἢ εἴ τι ἄλλο ἤθελε τοῦ δοθῆναι πρὸ τῶν γάμων μὲ τὸ νὰ μὴν ἐτεκνοποιήσῃ».

10) Νομικόν Θεοφίλου Καμπανίας του εξ Ιωαννίνων, έκδ. Δ. Γκίνης (έτος 1788), Ε2 (σ. 105)

«Ἡ εἰκοστὴ Νεαρὰ Λέοντος τοῦ Σοφοῦ ὀρίζει: ἂν γυνὴ ἀποθάνῃ ἄτεκνος, οἱ κληρονόμοι λαμβάνουσι τὴν προῖκα τῆς καὶ ὁ ἀνὴρ λαμβάνει τὰ ὅσα ἔδωκεν ὑπόβολον καὶ προγαμιαίας δωρεάς· διὰ τὴν εἶναι ἄδικον εἰς τὴν στέρησιν τῆς γυναικός, νὰ ὑστερηθῇ καὶ τῶν ἐδικῶν του πραγμάτων. **Κατὰ τὴν συνήθειαν, λαμβάνει ὁ ἀνὴρ καὶ τὸ κρεβατοστρώσιμον».**

IV. ΔΙΚΑΙΟΠΡΑΚΤΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ – ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

11) Νάξος, Βισβίτζης, αρ. 5 (19/1/1538)

σ. 15⁸⁰⁻⁸⁴: «...ἡ δὲ (καὶ) σπνέβει θάνατος εἰς τὴν νύμφη διχῶς κλοιρονομία, ὁ γαμπρὸς **νὰ ἔχει ἀπὸ τὸ προικὴν τ(ης) ἑναν κρεβατοστρώσ(ι) κ(ατὰ) τὴν ὀζάντζα,** καὶ τὰ ἐποίληπα πράμ(ατα) νὰ στρέφονται εἰς τοῖς πλαία πρόξημοις τῆς νύμφης, κ(ατὰ) πῶς γράφη ὁ κύρης τῆς περ ντεσταμέντ(ω)».

12) Σκύρος, Αντωνιάδης, αρ. 10 (1708)

σ. 104-105: «Τὴν σήμερον δηλοποιῶ ἐγὼ ἡ Ἄννα τῆς Χαϊδεμένης μὲ τὸν υἱόν μου τὸ Μιχαλάκη πῶς ἔχοντας διαφορὰ μὲ τὸν Ἰωάννην τοῦ Πατεστῆ τὸν γαμπρό μας ἀπάνου διὰ τὴν προῖκα ὅπου τὸν εἶχαμε δομένα. Ὅθεν στάθμημε σὲ διάκριση κατέμπροστε τοῦ Θεοφιλεστάτου καὶ τῶν ἐπιτρόπων τῆς χώρας καὶ **κατὰ τοὺς θείους καὶ ἱερούς νόμους τοὺς ἐμοιράσαμε καὶ δώσαμε τὸ κρεβατοστρώσιό του μὴ ἔχοντας κλῆραν τοῦ ἐδώσαμε τὸ ὀσπίτιον στὴν Κυρὰ-Ψωμοῦ τὸ ἀνώγειο πλησίον**

τοῦ παπα-Μιχαλάκη καὶ χωράφιο στ' Ἀναφάματα πλησίον τοῦ παπα Ματζούκου καὶ καστράκι ἓνα τὰ ὁποῖα πράγματα νὰ τὰ ἔχη ὡς ἴδια ἐδικὰ του καὶ εἶναι καὶ τὰ δύο μέρη εὐχαριστημένα μὴν ἔχοντας ἐνὸς τὸν ἄλλον νὰ γυρέψει τίποτα. Ὅθεν διὰ τὸ ἀσκανδάλιστο ἐγγεγόνει τὸ παρὸν ἐπὶ μαρτυρίας τῶν κάτωθε. Ἐπὶ ἔτους 1708».

13) Σκύρος, Αντωνιάδης, αρ. 26 (30/1/1816)

σ. 117–118: «Συνεδριαζομένων πάντων τῶν κληρικῶν ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μας ἐπισκοπῇ, ἐνεφανίσθη πρὸς ἡμᾶς ὁ παπα Δημήτριος Κυριαζῆ, ἀνέφερε ὅτι μὲ τὸ νὰ εἶχεν τὴν κόρην του Ἄννα ὑπανδρευμένην μετὰ τοῦ Μάρκου Ἰωάννου καὶ εἰς ἓν χρόνον ἀπέδωσεν τὸ κοινὸν χρέος, ἀφήσασα καὶ ἓν παιδίον καὶ μετὰ παρέλευσιν ἡμερῶν ἀπόθανεν καὶ αὐτό. Ἦδη ζητοῦν ὁ παπα Δημήτριος τὰ πράγματά του, ἐκρίθη εὐλογον παρ' ἡμῶν καὶ κατὰ τὴν τοπικὴν συνήθειαν καὶ ἀπόφασιν τῶν ἱερῶν νόμων νὰ λάβῃ ὁ Μάρκος διὰ κρεβατοστρώσι ἐν χωράφιον ὡς εὐρίσκεται εἰς τὶς Ἀβδέλες πλησίον Παναγίας Ἀγιάς καὶ ἄνωθεν τοῦ Ντουλαμᾶ καὶ ὁ παπα Δημήτριος νὰ παραλάβῃ ὅλα του τὰ πράγματα ὡς διαλαμβάνῃ τὸ προικοσύμφωνον καὶ ὅποιος ἐκ τῶν δύο μερῶν δὲν ἤθελε στέρξῃ εἰς τὴν εὐλογοφανῆ ἀπόφασιν μας νὰ παιδεύεται. Δι' ὃ ἐγιναν δύο ὅμοια ὅπως ἔχουν τὸ κύρος. Τῇ 30 Ἰανουαρίου 1816. Σκύρος».

14) Ἐξω Διδύμα Χίου, Βισβίζης αρ. 66 (1/10/1804)

σ. 148: «Ὁ τε ἡ Λεμονιά συνβία τοῦ ποτὲ Νικόλα Κοντούδη, ἀπὲ χωρίον Ἐξω Διδύμα, ἔχουσα θυγατέραν ὀνόματι Μαρούκαν συνέξενυξεν αὐτὴν μὲ νόμιμον καὶ καθολικὸν ἄνδραν τὸν Σταμάτην υἱὸς τοῦ ποτὲ Γιώργην Φλιμάκιν, ἀπὸ χωρίον Παγίδαν, ὡς οἱ θεῖοι καὶ ἱεροὶ νόμοι διακελεύονται. Ἐν πρώτοις δίνει ἡ Λεμονιά τῆς κόρης της κρεβατοστρώσιν τῆς Λακκάας τὸ χωράφιον, τὸ ἀλώνι μὲ τὴν ἐλαίαν διὰ κρεβατοστρώσιν πλησίον τὰ αὐταδέλφια του.»